

Velikonoční neděle 12.4.2020:

1.text: Lukáš 24,1-12

2.text: 1.Korint. 15,3-4

Milé sestry a bratři, milí přátelé, vážení čtenáři!

Radostné, nedělní, velikonoční ráno. Celý křesťanský svět oslavuje. **Ježíš Kristus žije!!!** Jeho hrob je prázdný. Největší nepřítel je poražen. Ježíš Kristus zvítězil. Celým světem zní slavné **Haleluja**. Navzdory všem těm, kteří se staví proti Ježíši Kristus, navzdory těm, kteří chtějí umlčet křesťany. Navzdory těm, kteří zastrašují křesťanský svět.

Dnes mnozí přicházejí do kostelů, modliteben a společně se radují. Náš národ je ale označován za nejvíce ateistický národ Evropy. Proč? *Zapomněli jsme vlastně komu a proč věříme? Co to pro nás znamená prázdný Ježíšův hrob?*

Dovolíme, aby náš život ovládaly pouze nějaké obřady?

A přitom jaký má vliv víra na náš každodenní život?

Velikonoce skončí, svátky skončí, slavnostní dny skončí a co dál?

V podobné situace se kdysi ocitl Boží národ Starého zákona, izraelský národ. Skrze proroka Izajáše zhodnotil Pán Bůh jejich víru následujícím způsobem.

Izajáš 29,13-15: *Panovník praví: "Protože se tento lid přibližuje ke mně ústy a ctí mě svými rty, ale svým srdcem se ode mne vzdaluje a jejich bázeň přede mnou se stala jen naučeným lidským příkazem, proto i já budu dále podivuhodně jednat s tímto lidem, divně, předivně. Zanikne*

moudrost jeho moudrých a rozumnost jeho rozumných bude zakryta." Běda těm, kdo své záměry skrývají hluboko před Hospodinem, v temnotách konají své činy a říkají: "Kdopak nás vidí a kdo o nás ví?"

Dnes se znovu zastavujeme nad významem života, smrti a také zmrtvýchvstáním Ježíše Krista. Mluvíme o Něm často, nazýváme ho Pánem. **Musíme se zamyslet a právě dnes, jaký to má význam pro nás lidi 21. století???**

Pán Ježíš Kristus si byl od počátku vědom toho, že ho čeká smrt.

Matouš 16,21: *Od té doby začal Ježíš ukazovat svým učedníkům, že musí jít do Jeruzaléma a mnoho trpět od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a třetího dne vzkříšen.*

Pán Ježíš Kristus byl nejen skutečným člověkem, ale také skutečným Bohem. Věděl co ho čeká, když je také vševědoucí Bůh. S touto jistotou šel do Jeruzaléma, aby prožil čas nesmírného ponížení a pohrdání náboženských vůdců a nakonec smrt. Proč?

Jan 6,51: *Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z toho chleba, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa."*

Ježíš Kristus zemřel, abychom každý z nás měli možnost věčného života v Božím království. Nový zákon nás učí, že se nacházíme v duchovní smrti, tedy oddělení od našeho Tvůrce. Z důvodu naší hříšnosti, která se projevuje

v našich myšlenkách, slovech i činech, které nejsou v souladu s Božím zákonem, které Pán Bůh nechal napsat v Bibli.

Apoštol Pavel shrnul smrt Ježíše Krista velice jasně.

Římanům 5,12: *Skrze jednoho člověka totiž vešel do světa hřích a skrze hřích smrt; a tak smrt zasáhla všechny, protože všichni zhřešili.*

Máme hříšnou přirozenost, porušujeme Boží příkazy, **a to nese za sebou Boží hněv a trest v podobě smrti.** Protože Pán Bůh je dokonalá a bezhříšná osoba, která nemůže hřích ignorovat nebo ho míjet a přehlížet.

Římanům 6,23: *Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.*

Boží slovo ukazuje na to, že nejde pouze o fyzickou smrt, ale o něco víc. Jde o věčné oddělení od Boha a nekonečné utrpení na místě, které Bible označuje jako „**ohnivé jezero**“.

Zjevení Jana 20,14-15: *Pak smrt i její říše byly uvrženy do hořícího jezera. To je druhá smrt: hořící jezero. A kdo nebyl zapsán v knize života, byl uvržen do hořícího jezera.*

To je konečný trest, pro ty, kteří berou na lehkou váhu jeho záchranu. V den Božího soudu, již nebude žádné slitování, nepomůže se odvolávat na své dobré skutky, na vykonávané obřady. Vždyť bez Ježíše Krista jsme skutečně ztraceni. Jeho nabídka záchrany platí stále!!

Galatským 3,10: *Ti však, kteří spoléhají na skutky zákona, jsou pod kletbou, neboť stojí psáno: 'Proklet je každý, kdo nezůstává věren všemu, co je psáno v zákoně, a nečiní to.'*

Zde bychom museli říct, že je to beznadějná situace před Bohem, který je Svatý, spravedlivý a nenávidí hřích.

Ale On je také Bohem lásky a Bohem odpuštění!

A právě díky Boží lásce přichází na scénu života Pán Ježíš: Jan 3,16: *Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.*

Pán Bůh nechce smrt hříšného člověka a proto přijal podobu lidského těla, žil na zemi a zemřel na Golgotském kříži, jako náš zástupce, jako oběť za naše hříchy.

Trest, který patřil nám, On bere na sebe, abychom mohli přijmout věčný život, budoucnost v Jeho království. Apoštol Petr píše.

1.Petr 3,18. *Vždyť i Kristus dal svůj život jednou provždy za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu. Byl usmrcen v těle, ale obživen Duchem.*

Apoštol Pavel píše velice důkladně a přesně.

Římanům 5,8: *Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.*

Máme před sebou celý obraz toho, jak je to ve skutečnosti s námi lidmi. Z důvodů naší neposlušnosti si zasluhujeme trest, ani naše dobré skutky nám nepomohou, ani obřady.

Proto Pán Bůh posílá svého Syna. **Smrt Pána Ježíše byla dostačující a není třeba hledat nikoho jiného.**

Ani žádný jiný Spasitel nepřijde. **Oběť Ježíše Krista plně stačí a je dostačující pro záchranu každého člověka.**

Ježíš Kristus svůj úkol splnil do poslední tečky.

Ženy přicházející ke hrobu v neděli slyší zvláštní větu od anděla, který byl u hrobu Ježíše Krista.

Lukáš 24,5-9: *Zachvátil je strach a sklonily se tváře k zemi. Ale oni jim řekli: "Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen. Vzpomeňte si, jak vám řekl, když byl ještě v Galileji, že Syn člověka musí být vydán do rukou hříšných lidí, být ukřižován a třetího dne vstát." Tu se rozpomenuly na jeho slova, vrátily se od hrobu a oznámily to všechno jedenácti učedníkům i všem ostatním.*

Apoštol Pavel vyjádřil radost nad Kristovým vítězstvím následovně.

1.Korint. 15,55-57: *Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň?' Zbraní smrti je hřích a hřích má svou moc ze zákona. Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista!*

Ted' zbývá poslední otázka. Co my? Jak to přijímáme co se stalo před dvěma tisíci léty na Golgotě? Jak přijímáme prázdný Ježíšův hrob? Je to historie? Je to něco vzdáleného?

Máme odvahu se přiznat ke své vině vůči Bohu? Máme odvahu vidět, že žádná naše náboženská, žádné naše dobré skutky nemohou vyvážit, to co Pán Bůh vyžaduje a pouze Ježíš Kristus to naplnil, beze zbytku?

Dnes můžeme uvěřit svému Spasiteli, mému Spasiteli Ježíši Kristu. To není vzdálený, neosobní Bůh. To není někdo, komu jsme cizí nebo někdo, komu na nás nezáleží.

Letošní Velikonoce mohou být nás skutečně velké. Protože se rozhodneme pro Ježíše Krista. To je osobní Spasitel, plný lásky a zájmu o každého z nás.

1.Petr 2,21-25: *K tomu jste přece byli povoláni; vždyť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích. On 'hříchu neučinil a v jeho ústech nebyla nalezena lest'. Když mu spílali, neodplácel spíláním; když trpěl, nehrozil, ale vkládal vše do rukou toho, jenž soudí spravedlivě. On 'na svém těle vzal naše hříchy' na kříž, abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti. 'Jeho rány vás uzdravily.' Vždyť jste 'bloudili jako ovce', ale nyní jste byli obráćeni k pastýři a strážci svých duší.*

Nenechme Velikonoce projít jen tak, aniž by nezanechaly stopu v našich životech. Kříž na Golgotě, Ježíšova smrt a jeho slavné zmrtvýchvstání a Jeho prázdný hrob. Něco jedinečné a neopakovatelné v dějinách lidstva.

Pán Ježíš říká:

Jan 3,33-36: *Kdo však jeho svědectví přijal, potvrdil tím, že Bůh je pravdivý. Ten, koho poslal Bůh, mluví slova Boží, neboť Bůh udílí svého Ducha v plnosti. Otec miluje Syna a všechnu moc dal do jeho rukou. Kdo věří v Syna, má život věčný. Kdo Syna odmítá, neuzří život, ale hněv Boží na něm zůstává."*

Požehnané a pokojné prožití Velikonoc s vítězným Kristem. Nejsme sami! Přeji Vám jistotu, pokoj a vítězný život s Ježíšem Kristem.

Myslím na Vás, s úctou, Jiří Kaleta, s rodinou.